

Arrest

nr. 176 062 van 11 oktober 2016
in de zaak RvV X / IV

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Nigeriaanse nationaliteit te zijn, op 4 oktober 2016 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 30 september 2016.

Gelet op de artikelen 39/77/1 en 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 6 oktober 2016 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 7 oktober 2016.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken J. BIEBAUT.

Gehoord de opmerkingen van advocaat V. HERMANS, die loco advocaat G. MAFUTA LAMAN verschijnt voor de verzoekende partij, en van attaché I. SNEYERS, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

De bestreden beslissing luidt als volgt:

"A. Feitenrelaas

Volgens uw laatste verklaringen, heeft u de Nigeriaanse nationaliteit, en werd u op X geboren te Ughelli, in de federale deelstaat Delta te Nigeria. U ging naar de secundaire school te Agbor, waar u uw secundaire studies beëindigde, en waarna u de studies boekhouding aanvatte aan de universiteit te Benin City. Te Benin City leerde u de vrouw O. (...) kennen, die de regelingen trof om u naar Europa te laten komen. U verliet Nigeria in het jaar 1999, en reisde over land via Ghana en Togo, vanwaar u een vliegtuig nam naar Hongarije. Vanuit Hongarije reisde u per wagen naar België verder, waar u een eerste keer asiel aanvraagde op 23 augustus 1999, onder de naam 'Johnson Jesika', van Sierra Leone nationaliteit. Op 18 februari 2000 nam het Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen en Staatlozen [CGVS] een bevestigende beslissing tot weigering van verblijf, een beslissing waartegen u in beroep

ging bij de Raad van State, die uw beroep evenwel verwierp op datum van 2 mei 2001. Op 10 mei 2016 diende u een tweede asielaanvraag in, verklaarde u dat uw echte nationaliteit de Nigeriaanse is, u de vrouw vreest die u in 1999 naar Europa overbracht, en u eveneens vreest besneden te zullen worden in het geval u naar Nigeria zou terugkeren. Op 6 juni 2016 nam het CGVS de beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus. U ging tegen deze beslissing in beroep bij de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen (verder RvV), die uw beroep evenwel verwierp op datum van 6 juli 2016. U ging tegen deze beslissing van de RvV in beroep bij de Raad van State, die uw beroep evenwel verwierp op datum van 24 augustus 2016. Op 15 juli 2016 diende u een derde asielaanvraag in. U verklaarde dat u beschikt over nieuwe elementen en een nieuw interview wenst, en u voegde eraan toe dat als u op heden naar Nigeria vertrekt, u zal sterven. Op 20 juli 2016 nam het CGVS de beslissing tot weigering van inoverwegingname van uw derde asielaanvraag. U ging tegen deze beslissing in beroep bij de RvV, die uw beroep evenwel verwierp op datum van 9 augustus 2016. Op 23 september 2016 diende u een vierde asielaanvraag in. Als nieuwe elementen legde u een e-mail neer vanwege de organisatie Intact, landen informatie met betrekking tot vrouwenbesnijdenis bij de etnie Urhobo, een doktersattest waarin bevestigd wordt dat u niet besneden bent, een politierapport, een brief van de advocaat van uw familie in Nigeria, een geboorteakte van een zekere O. D. O. (...), een certificaat van besnijdenis van een zekere U. N. F. (...), 2 verschillende foto's van familieleden van u en 20 foto's van uzelf waaruit blijkt dat u blauwe plekken heeft op enkele delen van uw lichaam.

B. Motivering

Na onderzoek van alle stukken aanwezig in uw administratief dossier, dient vastgesteld te worden dat uw asielaanvraag niet in overweging genomen kan worden.

In overeenstemming met artikel 57/6/2, eerste lid van de Vreemdelingenwet, onderzoekt de commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en Staatlozen in geval van een meervoudige asielaanvraag bij voorrang of er nieuwe elementen aan de orde zijn, of door de asielzoeker zijn voorgelegd, die de kans aanzienlijk groter maken dat de asielzoeker voor erkenning als vluchteling in de zin van artikel 48/3 of voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 in aanmerking komt. Bij gebrek aan dergelijke elementen, neemt de commissaris-generaal het asielverzoek niet in overweging.

In voorliggend geval moet worden vastgesteld dat u uw huidige asielaanvraag volledig steunt op motieven die u naar aanleiding van uw vorige aanvragen reeds heeft uiteengezet.

In dit verband dient vooreerst te worden opgemerkt dat uw vorige asielaanvraag door het CGVS werd afgesloten met een beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus, dit omdat de geloofwaardigheid van uw asielrelaas en uw beweerde vrees voor vervolging, op wezenlijke wijze ondermijnd werd, en de door u aangehaalde feiten of redenen niet als bewezen werden beschouwd.

Wat betreft de e-mail vanwege een zekere S. F. (...) van de organisatie Intact, met bijgevoegde informatie betreffende vrouwenbesnijdenissen bij de etnie Urhobo – de etnie waar u verklaarde zelf toe te behoren – in Nigeria, dienen volgende vaststellingen gedaan. Vooreerst dient opgemerkt dat deze aangebrachte informatie allerminst een nieuw element betreft – hetzelfde rapport vanwege de Canadese asielautoriteiten werd immers al als landeninformatie door het CGVS toegevoegd aan het administratieve dossier aangaande uw tweede asielaanvraag. Dat u in onderhavige vierde asielaanvraag, dit rapport zelf aandraagt als zijnde een nieuw element, is dan ook niet ernstig te noemen, en wijst er eerder op dat u niet eens de moeite nam om de door het CGVS, in het kader van uw tweede asielaanvraag, aangebrachte landeninformatie door te nemen. De aangebrachte informatie in dit rapport, betreft voorts algemene informatie omtrent vrouwenbesnijdenissen bij leden van deze etnie, en benadrukt vooreerst dat bronnen hieromtrent schaars zijn, dat vrouwenbesnijdenis toegepast zou worden omdat er geloofd wordt dat dit gebruik de promiscuïteit van vrouwen beteugelt, en er sommige bronnen aangeven dat vrouwenbesnijdenis uitgevoerd wordt tijdens zwangerschap. Uit andere bronnen komt dan weer naar voren dat vrouwenbesnijdenis bij de Urhobos uitgevoerd wordt als overgangsritueel naar de puberteit, nog andere bronnen zouden dan weer stellen dat vrouwenbesnijdenis bij de Urhobos uitgevoerd wordt net voor het huwelijk als vruchtbaarheidsritueel. Verder blijkt dat indien een vrouw de vrouwenbesnijdenis weigert, haar echtgenoot haar zou kunnen verwerpen, maar dat, wanneer de echtgenoot zijn vrouw steunt in haar verzet tegen vrouwenbesnijdenis, de samenleving niets kan doen om deze vrouw alsnog te dwingen vrouwenbesnijdenis te ondergaan. Voorts wordt er gemeld dat er geen verdere informatie kon worden gevonden met betrekking tot de gevolgen van een weigering om vrouwenbesnijdenis te ondergaan. Het dient evenwel vastgesteld dat, hoewel de door u aangebrachte algemene informatie [die het CGVS zelf reeds aan uw administratief dossier aangaande uw tweede asielaanvraag toevoegde] niet in twijfel wordt getrokken, u geen enkel nieuw element aanbrengt waaruit zou moeten blijken dat u persoonlijk dient te vrezen voor vrouwenbesnijdenis. Uit de door u aangebrachte informatie blijkt immers niet dat elke vrouw die tot deze etnie behoort, hoedanook deze verminking dient te ondergaan. Integendeel zelfs, uit de door u aangebrachte informatie blijkt dat er besneden zou worden in geval van huwelijk en

zwangerschap, en het vooral de echtgenoot is die hierin een zekere beslissingsmacht heeft – zo kan deze zijn vrouw verwerpen in geval van weigering, maar kan de samenleving niets doen wanneer de echtgenoot zijn vrouw steunt in haar weigering om vrouwenbesnijdenis te ondergaan. Het dient vastgesteld dat u zelf ongehuwd bent, en het geenszins onredelijk is te verwachten dat u, in geval van terugkeer naar Nigeria, niet zou huwen met een persoon die voorstander is van deze traditie. Voorts dient u herinnerd aan de motivering hieromtrent in het kader van uw tweede asielaanvraag: “U verklaarde eveneens dat u Nigeria verliet daar u vreesde besneden te zullen worden (zie gehoorverslag CGVS, p. 3). U verklaarde verder dat, indien u naar Nigeria zou terugkeren, het eerste dat zou gebeuren, uw besnijdenis zou zijn (zie gehoorverslag CGVS, p. 4). Gevraagd wie u tot een besnijdenis zou dwingen, antwoordde u dat het uw familie zou zijn – zoals de broers en zussen van uw overleden vader, alsook uw eigen moeder (zie gehoorverslag CGVS, p. 8). Gevraagd waarom u het niet zou kunnen tegengehouden – gegeven de vaststelling dat u op heden een volwassen vrouw bent – antwoordde u, zonder een echte reden te geven, dat u het niet kan stoppen. Gevraagd of vrouwenbesnijdenis wettelijk toegelaten is in de deelstaat ‘Delta’ – van waar u afkomstig bent – antwoordde u bevestigend. Gevraagd of u ooit naging of het al dan niet wettelijk toegelaten is, antwoordde u evenwel ontkennend. Gevraagd waarom u niet besneden werd voorafgaand aan uw vertrek uit Nigeria, antwoordde u dat ze het [uitvoeren van vrouwenbesnijdenis] enkel doen, wanneer het meisje de leeftijd van 17 à 18 jaar heeft, en niet ervoor (zie gehoorverslag CGVS, p. 9). Gevraagd hoe oud u was wanneer u Nigeria verliet, antwoordde u dat u 19 was. Gevraagd waarom u dan nog niet besneden was – gegeven uw verklaring dat vrouwenbesnijdenissen worden uitgevoerd aan de leeftijd van 17 à 18 jaar – antwoordde u dat u toen nog schoolliep aan de universiteit, alwaar u boekhouding studeerde (zie gehoorverslag CGVS, p. 10) – en het zou gebeuren wanneer u die studies zou beëindigd hebben. Gevraagd waarom het dan zo laat zou gebeuren bij u, gegeven uw verklaring dat het normalerwijze gebeurt aan de leeftijd van 17, antwoordde u dat het kan, en het niet móét gebeuren aan de leeftijd van 16 à 17. U erop gewezen dat u reeds 37 jaar oud bent, en gesteld dat vrouwen op die leeftijd toch niet meer worden besneden, beweerde u het omgekeerde. Het dient echter vastgesteld, zo blijkt uit de informatie toegevoegd aan het administratief dossier, dat slechts 12.5% van de vrouwen in Nigeria die vrouwenbesnijdenissen ondergingen, deze praktijk ondergingen na de leeftijd van 5 jaar oud. Voorts blijkt dat vrouwenbesnijdenis wel degelijk wettelijk verboden is in de federale deelstaat ‘Delta’. De vaststelling dat u hiervan niet op de hoogte bleek te zijn, doet verder afbreuk aan de ernst van de door u geopperde vrees voor besnijdenis in het geval u naar Nigeria zou terugkeren – immers, uit uw verklaringen komt naar voren dat u nooit eens de moeite nam om zich te informeren betreffende de al dan niet wettelijke status van de praktijk van vrouwenbesnijdenis – hetgeen uiterst vreemd bevonden wordt, daar u oppert te vrezen dat u deze kwalijke praktijk zou moeten ondergaan in geval van terugkeer naar Nigeria. Tot slot dient wederom gewezen op het extreem laattijdig karakter van uw tweede asielaanvraag, waarvoor u, zoals hierboven vastgesteld, geen aannemelijke en geloofwaardige verklaring weet te bieden – gezien uw verklaringen dat u reeds besnijdenis vreesde wanneer u in 1999 Nigeria verliet (zie gehoorverslag CGVS, p. 3). Dat u pas, na uw opsluiting in het gesloten centrum te Brugge in mei 2016, opperde dat u besnijdenis vreest in het geval u naar Nigeria zou terugkeren, doet dan ook afbreuk aan de geloofwaardigheid en de ernst van deze door u voorgehouden vrees. Gegeven het geheel aan bovenstaande vaststellingen, dient dan ook geconcludeerd dat de door u beweerde vrees voor besnijdenis in het geval u naar Nigeria zou terugkeren, niet geloofwaardig wordt bevonden.” Dat u op heden landeninformatie aanbrengt waarmee reeds rekening werd gehouden in bovenstaande motivering, weet bovenstaande motivering dan ook niet te wijzigen, en constitueert geen nieuw element dat de kans aanzienlijk groter maakt dat u voor erkenning als vluchteling in de zin van artikel 48/3 of voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 in aanmerking komt.

Wat betreft de foto's van uzelf die u neerlegt – waarop u op enkele foto's te zien valt met blauwe plekken op de rechterarm, een foto van u in een ziekenhuisbed, een foto van u met een man, alsook meerdere foto's van onbestemde lichaamsdelen van u, waaruit niet af te leiden valt wat hierop gezien zou moeten worden – kan enkel vastgesteld worden dat dit loutere foto's betreffen, zonder meer. Dat u blauwe plekken op uw lichaam heeft, is voorts geen bewijs van het door u geopperde asielrelaas.

Wat betreft het attest vanwege dokter Pallemmaerts, dient vastgesteld dat dit attest aantoonde dat u geen vrouwenbesnijdenis onderging. Deze vaststelling betreft evenwel geen nieuw element, daar u steeds verklaarde onbesneden te zijn, een verklaring die nooit in twijfel werd getrokken.

Wat betreft de door u neergelegde brief vanwege de advocaat van uw familie te Nigeria, alsook wat betreft het door u neergelegde politierapport, dient vastgesteld dat u deze documenten reeds neerlegde in het kader van uw tweede asielaanvraag, en dit derhalve geenszins nieuwe elementen betreffen. Er dient u dan ook herinnerd te worden aan de motivering omtrent deze documenten, in het kader van uw tweede asielaanvraag: “Wat betreft de door u, na het gehoor dd. 27/05/2016, neergelegde documenten – met name een brief vanwege de advocaat van uw familie te Nigeria, alsook een politierapport dat u

sinds 1999 vermist bent, dienen volgende vaststellingen gedaan. Wat betreft de – niet volledig doorgefaxte – brief dd. 04/08/2014 vanwege de advocaat van uw familie, gericht aan de politiecommissaris te Asaba, dient het volgende opgemerkt. Vooreerst dient vastgesteld dat de feiten waarvan melding gemaakt wordt in deze door u neergelegde brief, op 'instructie' van uw familie werden neergeschreven, en deze weergave van de feiten dus geenszins een bewijs vormt voor de door u geopperde feiten. Voorts is geenszins duidelijk wat – indien dit een authentieke brief zou betreffen – de reactie was vanwege de Nigeriaanse politie diensten aan wie deze brief was gericht. Voorts dient opgemerkt dat het erg vreemd bevonden wordt dat uw familie klacht zou indienen bij de politie, middels het schrijven van een brief door hun advocaat. Gegeven de vaststelling dat deze brief zou dateren van 4 augustus 2014, dient opgemerkt dat het uiterst bevreemdend bevonden wordt dat er tot tweemaal toe benadrukt wordt dat uw familie de laatste 8 jaren last had met deze vrouw (2006-2014), hoewel er eveneens vermeld wordt dat de vrouw sinds juni 2004 problemen maakte bij uw familie, en danige druk uitoefende op hen dat uw vader overleed in maart 2005, meer dan 9 jaren voorafgaand aan het schrijven van deze brief. Gegeven bovenstaande vaststellingen, dient geconcludeerd dat er geen enkele bewijswaarde gehecht kan worden aan deze door u neergelegde brief. Wat betreft het door u neergelegde 'extract from crime diary', waaruit blijkt dat uw vader u op 1 juni 1999 als vermist, sinds 31/05/1999, opgaf dient het volgende opgemerkt. Het dient opgemerkt dat dit document dateert van 19 mei 2016, bijna 17 jaar nadat uw vader u als vermist zou hebben opgegeven, de dag na uw vertrek. Dat er voorts melding gemaakt wordt dat u weggelopen bent omdat vrouwen van de stam Urhobo op de leeftijd van 20 worden besneden – hetgeen tegenstrijdig is met uw verklaringen hieromtrent (cf. supra) – wordt bevreemdend bevonden, gezien vrouwenbesnijdenis in Delta state wettelijk gezien verboden is. Hoedanook dient opgemerkt dat dit een loutere kopie betreft van een extract dat verkregen zou zijn bij de politie te Nigeria, vol met taalfouten. Er kan dan ook geen geloof gehecht worden aan de authenticiteit van dit document. "

Wat betreft de drie foto's waarop enkele vrouwen te zien vallen, kan niet ingezien worden wat u hiermee zou kunnen willen aantonen. Er valt immers niets opmerkelijks te bespeuren op deze foto's, waarbij drie vrouwen poseren voor de camera, noch is duidelijk wat uw band met deze zou zijn. Deze door u neergelegde foto's kunnen dan ook niet worden beschouwd als zijnde 'nieuwe elementen' in het kader van onderhavige vierde asielaanvraag.

Wat betreft het door u neergelegde 'Certificate of Birth' van een zekere O. D. O. (...), alsook een certificaat van besnijdenis van de op deze geboorteakte genoemde moeder van deze persoon – een zekere U. N. F. (...) – dienen volgende vaststellingen gedaan. Vooreerst dient opgemerkt dat u nergens aangeeft waarom u deze documenten neerlegde. Voorts dient opgemerkt, betreffende het door u neergelegde attest dat U. N. F. (...) besneden is op datum van 20/07/2008, dat het uiterst bevreemdend is dat dergelijk attest 8 jaar na datum opgesteld werd, met name op 08/08/2016. Deze kloof van meer dan 8 jaren tussen de datum waarop de besnijdenis zou zijn uitgevoerd, en de datum waarop het door u neergelegde attest opgesteld werd, roept ernstige twijfels op met betrekking tot de door u voorgehouden authenticiteit van dit document, en geeft blijk van een gesolliciteerd karakter van dit attest. Dit attest kan dan ook niet worden beschouwd als een nieuw element in het kader van onderhavige 4e asielaanvraag.

Wat betreft de algemene veiligheidssituatie in Nigeria, dienen volgende vaststellingen gedaan. Er kan opgemerkt worden dat uit de informatie waar het CGVS over beschikt duidelijk blijkt dat de zones in Nigeria die werden getroffen door gewelddaden van Boko Haram hoofdzakelijk het noorden en het centrum van Nigeria betreffen. Hoewel Boko Haram het zuiden van het land blijft bedreigen, werd het zuiden van Nigeria, waar u van afkomstig bent, tot nu toe niet getroffen door vergelijkbare terreurdaden als deze in het noorden en het centrum van het land. Er kan dan ook worden besloten dat er actueel voor burgers afkomstig uit het zuiden van Nigeria geen reëel risico op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet is.

Gelet op voorgaande, brengt u geen nieuwe elementen aan die de kans aanzienlijk groter maken dat u voor erkenning als vluchteling in de zin van artikel 48/3 of voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 in aanmerking komt. Evenmin beschikt het CGVS over dergelijke elementen.

Bij gebrek aan nieuwe elementen die de kans aanzienlijk groter maken dat de asielzoeker voor erkenning als vluchteling in de zin van artikel 48/3 of voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 in aanmerking komt, moet de commissaris-generaal, in overeenstemming met artikel 57/6/2, eerste lid van de Vreemdelingenwet, op een met redenen omklede wijze oordelen of een terugkeerbesluit niet leidt tot direct of indirect refoulement.

Het CGVS merkt hierbij op dat het in het kader van de haar op grond van de Vreemdelingenwet toegekende bevoegdheid uitsluitend uitspraak doet over de erkenning van de hoedanigheid van vluchteling of over de toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus. Bij het beoordelen of een verwijderingsmaatregel naar uw land van herkomst een schending uitmaakt van het non-refoulementbeginsel is de bevoegdheid van het CGVS bijgevolg beperkt tot een onderzoek van de

elementen die verband houden met de criteria bepaald in de artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet. Uit het geheel van bovenstaande vaststellingen blijkt dat er geen nieuwe elementen aan de orde zijn of door u zijn voorgelegd, die de kans aanzienlijk groter maken dat u voor erkenning als vluchteling in de zin van artikel 48/3 of voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 in aanmerking komt.

Rekening houdend met alle relevante feiten in verband met uw land van herkomst, met alle door u afgelegde verklaringen en de door u overgelegde stukken dient besloten te worden dat er actueel geen elementen voorhanden zijn die er op wijzen dat een terugkeerbesluit naar uw land van herkomst een schending uitmaakt van het non-refoulementbeginsel.

Wat de eventuele problemen betreft die geen verband houden met de criteria bepaald in de artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet, wijst het CGVS er op dat de Dienst Vreemdelingenzaken dienaangaande vastgesteld heeft dat u diverse verzoeken indiende tot machtiging tot verblijf overeenkomstig artikel 9bis van de Vreemdelingenwet, die allen geweigerd werden door de DVZ [dit op 17/09/2001, 08/03/2002, 15/07/2002, 27/06/2006, 26/09/2011 en 30/08/2013]. U diende tevens een machtiging tot verblijf in overeenkomstig artikel 9ter van de Vreemdelingenwet, hetgeen door de DVZ geweigerd werd op 21/09/2016. Er werd besloten dat er geen schending van artikel 3 EVRM aangetoond werd.

Bijgevolg dient dan ook besloten te worden dat er geen elementen voorhanden zijn waaruit kan blijken dat een verwijderingsmaatregel naar uw land van herkomst een schending uitmaakt van het non-refoulementbeginsel.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat uw asielaanvraag niet in overweging kan worden genomen in de zin van artikel 57/6/2 van de Vreemdelingenwet.

Uw aandacht wordt gevestigd op het feit dat tegen deze beslissing geen schorsend beroep kan worden ingediend aangezien u zich in een situatie bevindt zoals vermeld in artikel 39/70, 2e lid van de Vreemdelingenwet.

Dit beroep dient te worden ingediend binnen een termijn van 5 dagen na de kennisgeving van de beslissing overeenkomstig artikel 39/57, § 1, 2e lid, 3° van de Vreemdelingenwet, aangezien u zich op het ogenblik van de kennisgeving van de beslissing in een welbepaalde plaats zoals bedoeld in artikel 74/8 en 74/9 bevindt of ter beschikking bent gesteld van de regering en het minstens een tweede beslissing tot niet-inoverwegingneming betreft.”

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1. In eerste middel beroept verzoekende partij zich met betrekking tot de motiveringsplicht op de schending van de artikelen 57/6 en 62 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de vreemdelingenwet) en van de artikelen 1 tot 4 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen. In een tweede middel haalt zij de schending aan van artikel 1, A(2) van het Verdrag betreffende de status van vluchtelingen van 28 juli 1951 en van artikel 48/3 van de vreemdelingenwet. In een derde en laatste middel roept verzoekende partij de schending in van artikel 48/4 van de vreemdelingenwet.

Om reden van onderlinge verwevenheid van deze middelen oordeelt de Raad deze samen te behandelen.

2.2.1. De Raad stelt vooreerst vast dat de inhoud van het verzoekschrift quasi onverststaanbaar is, gelet op de talrijke vocabulaire en grammaticale fouten, dit in een Nederlands die nauwelijks deze benaming waardig is. De Raad gaat bijgevolg enkel in op die delen van het verzoekschrift die enigszins verstaanbare argumenten aanvoeren.

2.2.2. Aan de formele motiveringsplicht, zoals voorgeschreven in de artikelen 57/6, tweede lid en 62 van de vreemdelingenwet en in de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen, is voldaan. Deze formele motiveringsplicht heeft tot doel de betrokkene een zodanig inzicht in de motieven van de beslissing te verschaffen, dat hij in staat is te weten of het zin heeft zich tegen die beslissing te verweren met de middelen die het recht hem verschaft (RvS 2 februari 2007, nr. 167.408; RvS 15 februari 2007, nr. 167.852). Uit de bewoordingen van het verzoekschrift blijkt dat verzoekende partij de motieven van de bestreden beslissing volledig kent. Zij maakt verder niet duidelijk op welk punt deze motivering haar niet in staat stelt te begrijpen op welke juridische en feitelijke gegevens de door haar bestreden beslissing is genomen derwijze dat hierdoor niet zou zijn voldaan aan het hiervoor uiteengezette doel van de formele motiveringsplicht. De Raad

stelt vast dat verzoekende partij in wezen enkel de schending van de materiële motiveringsplicht aanvoert.

De materiële motiveringsplicht, de vereiste van deugdelijke motieven, houdt in dat een administratieve rechtshandeling, *in casu* de bestreden beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen, op motieven moet steunen waarvan het feitelijk bestaan naar behoren is bewezen en die in rechte ter verantwoording van de beslissing in aanmerking kunnen genomen worden. Het eerste middel dient dan ook vanuit dit oogpunt te worden onderzocht.

2.2.3. De Raad wijst erop dat de eerdere asielaanvragen van verzoekende partij door de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen werden afgewezen. Deze beslissingen werden bevestigd door de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen. Gelet op het feit dat een beroep tegen de desbetreffende beslissingen werd verworpen, moeten deze als vaststaand worden beschouwd.

Eens hij een beslissing over een bepaalde asielaanvraag heeft genomen, heeft de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, wat die aanvraag betreft, zijn rechtsmacht uitgeput (RvS 19 juli 2011, nr. 214.704). Hij mag derhalve, zonder het principe van het gewijsde van een rechterlijke uitspraak te schenden, niet opnieuw uitspraak doen over elementen die reeds in beslissingen met betrekking tot eerdere asielaanvragen werden beoordeeld en die als vaststaand moeten worden beschouwd, behoudens voor zover er, wat verzoekende partij betreft, kan worden vastgesteld dat er een nieuw element aanwezig is in de zin van artikel 57/6/2 van de vreemdelingenwet, dat de kans minstens aanzienlijk vergroot dat verzoekende partij voor internationale bescherming in aanmerking komt.

2.2.4. Na lezing van het administratief dossier dient te worden vastgesteld dat verzoekende partij haar onderhavige asielaanvraag steunt op het feit dat zij nog steeds niet naar haar land van herkomst kan terugkeren omwille van de problemen die zij aanhaalde in het kader van eerdere asielaanvragen.

2.2.5. De Raad is van oordeel dat verwerende partij in haar beslissing met recht heeft kunnen besluiten dat onderhavige asielaanvraag geen nieuwe elementen bevat die de kans aanzienlijk groter maken dat de asielzoeker voor erkenning als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de vreemdelingenwet of voor de subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de vreemdelingenwet in aanmerking komt. De motieven van de bestreden beslissing vinden steun in het administratief dossier en zijn deugdelijk.

In haar verzoekschrift brengt verzoekende partij geen argumenten aan die de motieven van de bestreden beslissing op afdoende wijze kunnen weerleggen.

Waar verzoekende partij in haar verweer op summiere wijze het door haar voorgehouden asielrelaas herneemt en verwijst naar de door haar bijgebrachte documenten, die door verwerende partij in overweging werden genomen, wijst de Raad er vooreerst op dat het louter herhalen van de asielmotieven en het nogmaals verwijzen naar in overweging genomen documenten echter niet van aard is om de motieven van de bestreden beslissing te ontkrachten (RvS 10 maart 2006, nr. 156.221; RvS 4 januari 2006, nr. 153.278). Het komt derhalve aan verzoekende partij toe om de motieven van de bestreden beslissing met concrete argumenten in een ander daglicht te stellen, waar zij op voormelde wijze in gebreke blijft.

Betreffende het verweer van verzoekende partij aangaande de motivering van verwerende partij dat de bijgebrachte *'extract from crime diary'* bovendien louter een kopie betreft, in het bijzonder dat *"alsof de èisende partij verplicht was om originele documenten en zonder alleen te overleggen enig bij gebrek aan aanslag"* is de Raad evenwel van oordeel dat aan fotokopieën geen enkele bewijswaarde kan worden toegekend daar deze gemakkelijk door knip- en plakwerk te fabriceren zijn (RvS 25 juni 2004, nr. 133.135; RvS 24 maart 2005, nr. 142.624). Desbetreffende motivering van verwerende partij is dan ook correct.

Verzoekende partij verklaart het laattijdig karakter van haar tweede asielaanvraag door te stellen dat zij geen kennis had van het Belgisch recht waardoor zij niet wist dat zij haar procedure opnieuw kon lanceren. Dit verweer kan door de Raad niet worden gevolgd daar verzoekende partij doorheen de jaren talrijke verzoeken indiende tot machtiging tot verblijf overeenkomstig de artikelen 9*bis* en 9*ter* van de vreemdelingenwet waardoor niet kan worden aangenomen dat verzoekende partij niet op de hoogte was van de mogelijkheden die de Belgische wetgeving haar bood.

Waar verzoekende partij ten slotte in algemene bewoordingen stelt dat sommige elementen niet ernstig werden onderzocht, stelt de Raad vast dat verzoekende partij niet preciseert welke gegevens door

verwerende partij niet werden onderzocht of in overweging genomen en duidt zij evenmin aan hoe een dergelijk onderzoek tot een andere beslissing had kunnen leiden.

2.2.6. Gelet op het geheel van wat voorafgaat, treedt de Raad verwerende partij bij waar deze besluit dat verzoekende partij geen nieuwe elementen aanbrengt die de kans aanzienlijk groter maken dat zij voor erkenning als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de vreemdelingenwet of voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van dezelfde wet in aanmerking komt.

2.2.7. De middelen zijn ongegrond. De Raad oordeelt dat verzoekende partij geen argumenten, gegevens of tastbare stukken aanbrengt die een ander licht kunnen werpen op de beoordeling door de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen. De bestreden beslissing is gesteund op pertinente en draagkrachtige motieven die de Raad bevestigt en overneemt.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Enig artikel

Het beroep wordt verworpen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op elf oktober tweeduizend zestien door:

dhr. J. BIEBAUT,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

mevr. I. VERLOOY,

toegevoegd griffier.

De griffier,

De voorzitter,

I. VERLOOY

J. BIEBAUT